

Overdenking in de dienst voor kerk en wijk, Capelle-Schollevaar, 26 februari 2012, 16.00 uur

Jaarthema: '10 x een nieuws-dienst. Wat zegt God over de actualiteit?'

Thema: 'Stroomstoring: wat doe je als het leven stilvalt?' naar aanleiding van Handelingen 16: 22-34

1. Overmacht!

Drie keer was het raak in Rotterdam en omgeving, drie keer in één maand was er een stroomstoring. Op zondag 15 januari werden zo'n 4500 huishoudens getroffen in Rotterdam-Noord als gevolg van een defecte kabel in de grond. Een week later, op zondag 22 januari, viel de stroom uit bij 20.000 huishoudens in de wijken Schiebroek, Hillegersberg, Prinsenland en Overschie en in Capelle aan den IJssel. De storing duurde dit keer ruim vijf uur en had grote gevolgen voor het dagelijks leven. De derde storing vond plaats op maandag 30 januari. Dit keer waren 50.000 huishoudingen de dupe in Schiedam, Vlaardingen en het noordwesten van Rotterdam.

Een stroomstoring geeft het hele leven iets onwezenlijks. Opeens besef je hoe afhankelijk je bent van electriciteit. Elektrische deuren gaan niet meer open of dicht. Pinautomaten werken niet meer. Winkels besluiten nogal eens om maar gewoon te sluiten. Koelkasten en diepvriezers vallen uit. Televisiekijken is er niet meer bij. Vaste computers werken niet meer. En als de stroomstoring 's avonds of 's nachts plaatsvindt, is er geen licht meer. Je moet in huis op zoek naar kaarsen om aan te steken.

Wat doe je als het leven stilvalt? Meestal is de eerste reactie: ergernis. Irritatie. Je was ergens mee bezig, en je opeens niet meer verder. Dat kan je boos maken. In eerste instantie wil je je plannen niet bijstellen.

Maar als dan blijkt, dat de storing aanhoudt, dan kun je in een tweede fase belanden: de fase van de gelatenheid. Je geeft je plannen maar op. Dit is overmacht! Het is niet anders! Je gaat aanvaarden dat je de dingen nu eenmaal niet allemaal in de hand hebt.

Nu is een stroomstoring eigenlijk meestal nogal onschuldig. Een enkele keer hoor je over gevolgen die echt ernstig zijn, maar meestal valt het wel mee. Je loopt er alleen wel tegenaan: soms loopt het leven heel anders dan je vooraf denkt. Je wordt even stilgezet.

Stilgezet worden, dat kan ook gebeuren op een manier die veel ingrijpender is. Door ziekte. Door overspannenheid. Door een ongeval. Als volk zijn we stilgezet, de afgelopen week. Eén van onze prinsen, een begaafd mens, in de kracht van zijn leven, gaat skiën en raakt bedolven onder een lawine. Zijn leven hangt aan een zijden draad, en medisch gesproken lijkt de kans op herstel heel erg klein. Dat zet je stil, als volk, en ook persoonlijk, als mens. Zo kwetsbaar ben je nou.

2. De reactie van Paulus en Silas: hoop!

Als je wordt stilgezet, wat doe je dan? Hoe reageer je? We hebben gelezen over een paar mensen die ook worden stilgezet: Paulus en Silas. Ze zijn volop aan het werk. Er gebeuren bijzondere dingen. Een meisje dat al jaren als slavin wordt uitgebuit, omdat ze kan waarzeggen, wordt door hen bevrijd van die waarzeggende geest.

Waarzeggerij is vaak onzin, maar niet altijd. Er zijn mensen die inderdaad weten wat er gaat gebeuren, en vaak is dat geen lust maar een last. Je raakt je onbevangenheid kwijt, je openheid naar de toekomst. De Bijbel verbiedt dan ook nadrukkelijk om naar een waarzegger te gaan (Leviticus 19: 26, 31). Het slavinnetje dat Paulus en Silas ontmoeten is voor haar eigenaars een soort melkkoetje: over haar rug heen verdienen ze een fortuin aan haar. Totdat Paulus de waarzeggende geest in het meisje wegjaagt, heel eenvoudig met deze woorden: 'Ik beveel je in de naam van Jezus Christus: verlaat haar!' En het meisje wordt bevrijd! Waarzeggen, dat kan ze niet meer. Jezus is de Bevrijder, Hij is Overwinnaar!

Paulus en Silas, ze zijn volop bezig in dienst van Jezus Christus. Maar de eigenaars van het meisje slepen hen voor de stadsbestuurders, en in een mum van tijd zitten ze in de gevangenis, zwaar mishandeld doordat ze met stokslagen zijn gestraft. Hun voeten worden vastgezet in een blok.

Daar zit je dan, als leerling van Jezus Christus. Je bent erop uit getrokken om Zijn boodschap door te geven. Je hebt daar alles voor over gehad! En opeens is

het afgelopen. Daar zit je dan, weggestopt voor de buitenwereld. Ergens in een stinkende kerker. Gestraft als een zware crimineel. Stilgezet.

Wat doe je als je leven stilvalt? Eigenlijk is het onvoorstelbaar wat er hier gebeurt. Deze twee mannen, Paulus en Silas, laten zich niet uit het veld slaan. Midden in de nacht gaan ze bidden. Ze zoeken contact met hun Zender. En dit contact, met de hemelse Thuisbasis, valt nóóit uit! In dat gebed krijgen ze nieuwe kracht. Dat moet wel, want ze gaan zingen. Wat lezen we in vers 25? 'Om middernacht waren Paulus en Silas aan het bidden en zongen ze lofliederen voor God. De andere gevangenen luisterden aandachtig naar hen.'

Als je verbonden bent met God, dan wordt je leven gedragen door de hoop. Er is altijd hoop! En als je dan in een crisis terecht komt, als allerlei dingen uitvallen, als alles tegenzit, dan val je terug op je God. En Hij geeft je toch, ondanks alles, een lied in je mond. 'Maar de Heer zal uitkomst geven, Hij die 's daags Zijn gunst gebied. Ik zal in dit vertrouwen leven en dat melden in mijn lied. Ik zal Zijn lof zelfs in de nacht zingen, daar ik Hem verwacht, en mijn hart, wat mij ook mag treffen, tot de God mijns levens heffen.'

Paulus en Silas laten hier zien hoe je leeft uit de hoop, als je God kent, en die hoop, die heeft uitstraling. Andere gevangenen luisteren aandachtig. Hier zijn geen mensen die zijn lamgeslagen, of die al scheldend protesteren tegen hun opsluiting. Hier zijn twee mensen die volgelingen zijn van een machtig God!

3. De reactie van de gevangenebewaarder: wanhoop!

En dan, opeens, is er de volgende crisis! Een aardbeving! De hele gevangenis trilt en schudt op zijn grondvesten. De blokken waarin de voeten van de gevangenen vastzitten scheuren krakend kapot, kettingen breken, deuren klappen

uit hun scharnieren. Het is één grote chaos. Puin valt naar beneden, overal zijn stofwolken. Niemand ziet nog een hand voor ogen. De gevangenvaarder schrikt wakker, en weet niet wat hij ziet. De deuren staan open! Dat moet wel betekenen dat de gevangenen ontsnapt zijn! En als dat waar is, dan wordt hij daarop afgerekend! Dit kost hem de kop!

Opeens staat ook zijn leven stil! Alles is donker om hem heen, letterlijk en figuurlijk. En als bij hem het leven stilvalt, komt niet de hoop boven, maar juist de wanhoop. Hij ziet geen enkele uitweg, geen oplossing, geen perspectief. Hij denkt maar één ding: 'Ik heb gefaald, ik ga de dood tegemoet!' Hij pakt zijn zwaard en staat op het punt om zichzelf wat aan te doen...

4. God zorgt voor licht in het donker

En dan, opeens, klinkt die stem door het donker: 'Doe uzelf niets aan, want we zijn allemaal nog hier!' Door de nacht van de wanhoop breekt het licht door van de hoop! We hebben gelezen: 'De bewaarder vroeg om een fakkel.' Dat is niet goed vertaald. Letterlijk staat er in het Griekse origineel: 'De bewaarder liet licht komen.' En juist op dit moment is dat onvoorstelbaar symbolisch! Nog maar twee seconden geleden was het in zijn leven letterlijk stikdonker: hij stikte in de wanhoop. En nu, komt er licht!

Als 's avonds of 's nachts de stroom uitvalt, is dat het eerste wat wij doen: op zoek gaan naar licht: een kaars of een zaklamp.

Hier, in het leven van deze wanhopige man, wordt licht aangestoken! Hij valt bevend voor Paulus en Silas op de grond, brengt hen naar buiten en vraagt: 'Zegt u mij, heren, wat moet ik doen om gered te worden?'

Is dat eigenlijk niet de nood van elke crisis, in één zin? 'Wat moet ik doen om gered te worden?'

Ook het antwoord bestaat uit één zin. Het is één van de kortste omschrijvingen van de bijbelse boodschap, van het Evangelie: 'Geloof in de Here Jezus en u zult gered worden, u en uw huisgenoten.'

En dan komt daar, in dat huis van de gevangenvaarder, midden in de nacht een ongelooflijk tafereel op gang. Daar, in dat huis, wordt verteld over Jezus, over Zijn komst naar deze wereld, over de liefde die Hij uitstraalde, over de trouw van God die daaruit gebleken is, over de dood van Jezus aan het kruis, en dat Hij zo de straf heeft gedragen voor al onze fouten. Ongetwijfeld hebben Paulus en Silas verteld over Zijn opstanding, hoe Hij tot leven kwam en het graf verliet op de derde dag. En daar, in Filippi, gebeurt het wonder: die hele groep mensen, de gevangenvaarder met al zijn huisgenoten, ze komen tot geloof! Het is één en al vreugde! De wonden van Paulus en Silas worden verzorgd, er wordt een maaltijd klaargemaakt. Iedereen straalt van blijdschap!

Terwijl de hele stad ongetwijfeld in rep en roer is door de aardbeving, terwijl overal rumoer is en lawaai, wordt hier, in dit huis, feest gevierd!

De gevangenvaarder is stilgezet. Het is een crisismoment in zijn bestaan. En even leek het erop dat deze crisis hem fataal zou worden. Maar toen bleek dat deze crisis voor hem een kans was, een kans om zijn hemelse Verlosser te leren kennen. De levende God nam de crisis in Zijn handen en liet er Zijn zegen uit voortkomen.

5. God kan zelfs uit de grootste nood toch zegen laten voortkomen

Stilgezet worden is iets dat vaak vreselijk is. Nergens in de Bijbel walst God over de moeite en het verdriet van mensen

heen. Integendeel, God is veel méér betrokken bij ons leven dan wij ons ooit kunnen voorstellen. Als er op dit moment Eén is die betrokken is, ook bij Johan Friso, dan is het wel onze hemelse Vader. En toch, dwars door die ellende heen kan God iets wonderlijks doen, Hij kan tóch zegen geven.

Ons leven is vaak net een rechte weg. Je rijdt maar door en je rijdt maar door, zonder al te diep na te denken. Dat hoeft ook niet, want het is een rechte weg. Maar dan, op zeker moment, kom je bij een T-kruising. Je móét wel remmen! Je moet tot stilstand komen. Welke kant moet je op? Op zulke momenten wil God je de weg wijzen. In Zijn ogen is een crisis ook een kans. Een kans om Hem te leren kennen, net als die gevangenvaarder. Of een kans om Hem béter te leren kennen, net als Paulus en Silas, die ongetwijfeld onder de indruk zijn geweest: wie had gedacht dat God op deze manier hun gebed zou verhoren?! Hoe is het mogelijk, zo'n machtige God!

Als uw leven wordt stilgezet, of het jouwe, raak dan niet in paniek. Laat je niet meeslepen door de wanhoop. Blijf dit voor ogen houden: als alles stilvalt, juist dan krijg je de kans om God te horen spreken. Natuurlijk: eerst ben je misschien opstandig, of boos, of lamgeslagen. Dat kan allemaal. Maar daarna ga je ontdekken dat je echt op een T-splitsing bent aangekomen: je kúnt niet gewoon rechtdoor. Daar is geen weg! Je zult moeten kiezen, maar je krijgt dan ook een keuze! Wat een wonder is dat! Er is niet alleen een weg van de wanhoop, maar er is óók een weg van de hoop! Vanuit de onrust van het leven mag je tot rust komen bij de Schepper. Vanuit de inspanning en de druk van dit bestaan, mag je je ontspannen bij God. Je zult het ontdekken: 'Aan Uw voeten, Heer, is de hoogste plaats, daarom kniel ik neer bij U!' Hij wil je opvangen, in dit leven, en in het leven hierna. Hij draagt je, in leven en in sterven.

Niemand verlangt ernaar om stelgezet te worden. Maar soms is het voor je ziel wel heel heilzaam. Eindelijk kun je de vragen onder ogen zien waar het om draait in het leven. Eindelijk móét je die vragen onder ogen zien. 'Wat moet ik doen om gered te worden?' 'Geloof in de Here Jezus en je zúlt gered worden!'

6. De crisis is een kans

De crisis is een kans. Als je wordt stilgezet, dan is er Gods roepstem, die je de goede kant op roept. En dan wordt alles anders! Zelfs in de meest ellendige omstandigheden is er dan toch nog een weg vooruit, net als daar in de gevangenis van Filippi. Over gevangenis gesproken: deze week maakte ik een ontroerend moment mee. We hadden een bijeenkomst van predikanten van de werkgemeenschap. Zo heet dat: de vergadering van predikanten uit Capelle en Krimpen. Eén van de collega's is geestelijk verzorger in de gevangenis in Krimpen, de penitentiare inrichting. En hij vertelde - en ik mag u dat doorvertellen, het heeft in Krimpen in het kerkblad gestaan, dus het is openbaar, maar ik wist het niet - hij vertelde dat vorig jaar met Pasen drie gevangenen zich hebben laten dopen. Drie mensen ontvingen het teken van Gods liefde en genade, hun naam werd verbonden met de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. In de gevangenis waren ze stilgezet. Toen onze collega erover vertelde, deze week, werden wij er samen stil van. Zo werkt God. Als bij ons, in geestelijke zin, de stroom uitvalt, dan brengt Hij Zijn licht. En het is Zijn belofte, ook vandaag, ook voor u, voor jou en voor mij: 'Geloof in de Here Jezus en je zult gered worden!' Amen.